

PUBLISERT 7. juni 2017

Evidensbasert kunnskap og konsekvenser for klinisk praksis

Diskusjonen om evidensbasert behandling går dypest sett på forholdet mellom forskning og klinisk praksis. Norske kliniske psykologer har helt minimal forskningsmessig støtte i universitetsmiljøene, og norsk klinisk psykologi er selv et meget forskningssvakt område. Vi er atskillig verre stillet i så henseende enn psykiaterne (sammenlign antallet doktorgrader) og kanskje også sykepleierne. Evidensbasert behandling er det sterkeste argumentet vi har for en tett kontakt mellom forskning og klinikk. I dette perspektivet er avstanden mellom klinisk psykologisk virksomhet og forskning slik den utfolder seg i Norge helt uakseptabel, med mindre man ser den fra en skjervheim'sk synsvinkel.

Stortingsmelding nr 39 (1989–99) *Forskning ved et tidsskille* er meget eksplisitt i kravet om at forskningsbasert behandling skal være basis i helsevesenet:

«Forskningsbasert kunnskap og forståelse er helt vesentlig i utdanningen av den enkelte og for livslang medisinsk læring» (kap 4.4.3). Det finnes ingen kommentarer som tilsier at denne selvsagtheten ikke også skulle gjelde psykologer, tvert imot.

Stortingsmeldinga gjør altså forskningsbasert kunnskap til basis i det som kalles livslang faglig læring. Problemet er at norsk klinisk psykologi, også på universitetene, med sin filosofi- og begrepsberuselse, ikke bare står i fare for å realisere sin «psykologi i forandring» (...) som en større feilnavigasjon. Mange psykologer stiller seg også ambivalente til dette nasjonale forskningsprosjekt i frykt for at empirien skal diktere praksis, eller for at forskningen skal bli for «tradisjonell». Men Ekeland ser det altså ikke slik: I det han oppfatter som jakten på «det standardiserte psykologiske antibiotika» (sic!) ser han evidensbaserte behandlere gå «til åtak på» pasientens frihet! Jeg har i løpet av mine ca. 25 år i norsk psykiatri sett (og vært med på) så mange angrep på menneskelig frihet i form av dårlig behandling (under dekke av bl.a. terapeutisk frihet) at jeg er lite bekymret over muligheten til at det kan bli stort verre.

Fra Knut W. Sørugaards kritikk av Tor-Johan Ekelands artikkel «Evidensbasert behandling: kvalitetssikring eller instrumentalistisk mistak». Publisert oktober 2000

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 55, nummer 6, 2017, side 557